

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 218

Tiende Session.

56de Møde.

Mandagen den 14de Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Scholer (fortsat): Jeg anseer det vel for rigtigt, at der, naar Bygninger, som ligge tæt ved hinanden, brænde, gjøres alt Muligt for, at disse Bygninger igjen opføres saa fjernt fra hverandre, at ingen af dem kan medføre nogen Fare for Naboens, og jeg troer ogsaa, at der uden Fornærmelse for Noget kan træffes Bestemmelse derom, naar det er Bygninger, hvortil der hører Jord, hvorpaa de kunne udflyttes, men saaledes, som Bestemmelsen her findes, i Almindelighed, troer jeg, den vil blive for streng, thi, naar der nemlig s. Ex. brænder et jordløst Huus, er det jo tænkeligt, at Eieren ikke kan skaffe sig anden Byggeplads i Nærheden. Hvad angaaer Brandtilsynet, staaer der i en af Paragrapherne, at Saadant skal finde Sted engang hvert Aar, om Foraret, men det troer jeg er et for indskrænket Tilsyn; nu foretages paa de fleste Steder et saadant Tilsyn 3 a 4 Gange om Aaret, og da deres Tal, som ikke ere nøleseende med, at deres Ildsteder ere vel indrettede, og med at holde deres Skorstene rene, uden netop naar de vide, at Brandsynet kommer, er meget stort, saa frygter jeg for, at, naar der kun bliver foretaget Brandsyn eengang om Aaret, ville flere være ligegyldige med Hensyn til, om deres Skorstene ere reengjorte eller ikke, jeg frygter for, at Skorstene da ogsaa kun vilde blive reengjorte eengang om Aaret. Der staaer vel i en anden Paragraph, at det er

enhver Familiefaders Pligt at paasee Sligt, og det er naturligt ogsaa det Almindelige, men der er desværre Mange, som ville undlade det uagtet denne Paamindelse. Der er et Par Paragrapher, som angaae Afbrænding af Hede og Hedetørv. § 31 bestemmer saaledes, hvorledes der skal forholdes, naar man vil afbrænde Hede, der ligger sammen med anden Hede. Vi have jo allerede ældre Bestemmelser i denne Henseende, men, da der er forarsaget store Tab ved Hedebrande, troer jeg, det er af Bigtighed, at de forandres, og at man faaer saa gode Bestemmelser, som kunne træffes, for at forebygge altfor stor Skade. Her i Lovforslaget er man gaaet ud fra et, som jeg troer, rigtigt Princip, idet man har søgt at træffe saadanne Foranstaltninger, at Ulykken kunde forebygges, hvorimod der i de ældre Bestemmelser, navnlig Forordningen af 31te October 1766, er paalagt strenge Straffe, naar Ulykken var skeet, og man vil vistnok ogsaa i Almindelighed være enig i at ansee de nu foreliggende Bestemmelser, der gaae ud paa at forebygge Ulykken, for at være heldigere. I Slutningen af 1ste Afsnit i den nævnte Paragraph, § 31, staaer der: „Brandfogden skal, naar han der til finder Anledning, selv være tilstede og føre Commando“, men jeg vilde ansee det for heldigere, naar der stod, at han skulde være tilstede, thi man kan tænke sig, at der, naar de paabudne Foranstaltninger ere trufne og af Brandfogden ere erklærede for at være hensigtsmæssige, og Bedkommende skal antænde Ilden paa det Stykke Hede, han har ifinde at afbrænde, da paa samme Tid kan opkomme stærk Storm, hvorved de trufne Foranstaltninger maaskee vilde blive utilstrækkelige. Naar